

Aan wie het aangaat,

Na een eerste maal de brief, die de Zeer Eerwaarde Heer Léon Boily mij doet toekomen, oppervlakkig gelezen te hebben, heb ik hem met meer aandacht gelezen. Ik doe u enige overwegingen toekomen, die ik schrijf als gevolg van deze twee lezingen:

1. De eerste vraag die ik mij stel, is deze: Voor wie houdt de Zeer Eerwaarde Heer Léon Boily zich eigenlijk? Ja, voor wie houdt hij zich om zich het gezag aan te meten om de harten en de nieren van de medebroeders Zonen van Maria te peilen, die hij tien jaar geleden verlaten heeft, en om hun trouw in het priesterschap te testen?
2. Wat weet hij van iedereen en hoe veroorlooft hij zich om hun op de man af te vragen wat zij beleven als priester en hun verwijten te maken? In het Evangelie van St. Mattheüs leest men in hoofdstuk 7, 1-5, over het thema “*Niet veroordelen*” wat volgt en ik haal het uitvoerig aan.

“Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt. Want met het oordeel, dat gij velst, zult gij veroordeeld worden; en met de maat, waarmee gij meet, zal men ook meten voor u.

Waarom ziet ge de splinter in het oog van uw broeder, en de balk in uw eigen oog ziet ge niet?

Of waarom zegt ge tot uw broeder: Laat mij de splinter uit uw oog trekken; en zie, de balk zit in uw eigen oog?

Huichelaar, trek eerst de balk uit uw eigen oog; dan zult ge zien, hoe ge de splinter uit het oog van uw broeder moet trekken.”

N.B. – In het tweede deel van de brief zien wij verschillende incoherenties, die hun oorsprong schijnen te hebben in een soort grootheidswaan.

3. Ten eerste stelt de Zeer Eerwaarde Heer Boily zich op als geestelijke Meester of leidsman, alsof hij enig gezag over de medebroeders zou hebben. Nog eens, voor wie houdt hij zich; aan wie ontleent hij zijn mandaat?

Een priester, die een medebroeder hoogacht zoals het hoort, die zijn geestelijk welzijn wenst en die hem waarlijk te hulp wenst te komen, stelt geen vragen die als giftige pijlen schijnen te zijn. Want, tegelijk wanneer hij ondervraagt en een vraag stelt, voelt men het oordeel. Een ware vriend kaart de problematiek van “de Wijngaard van de Heer en de afgesneden rank” niet aan tegenover een medebroeder om hem te beschuldigen en hem een veroordeling van de Heer te doen vrezen.

Iedereen zal door God zelf geoordeeld worden volgens de “dienst in liefde”, die hij aan Christus, aan zijn Kerk en aan de broeders en zusters van de mensheid bewezen heeft.

4. De Zeer Eerwaarde Heer Boily waagt het zelfs zich op te werpen als aanklager van en rechtspreker over de medebroeders door hen de zonde, de fout ketterij te hebben onderwezen, aan te rekenen. Wat geheel verkeerd is. Nooit werd iemand ertoe aangespoord om in het Leger van Maria iets anders te onderwijzen dan de Waarheden van het Geloof van de katholieke roomse Kerk. Als iemand beweert gedwongen geweest te zijn om enige

Waarheden buiten het katholieke Geloof te zeggen of te onderrichten, is hij een aartsleugenaar.

5. Wie beweert de “geestelijke vader” en de “vader van de Familie van de Zonen en Dochters van Maria” gedurende 14 jaar te zijn en die alles verlaat onder voorwendsel verworpen te zijn door de Stichteres?

Als men dit leest zou men geloven met een groot werver van roepingen onder de Zonen van Maria te maken te hebben. Hoeveel jonge medebroeders beroepen zich op zijn geestelijk vaderschap?

6. De vergelijkingen zijn altijd hatelijk, vooral in het feit dat de Zeer Eerwaarde Heer Boily misverstanden veroorzaakt en alles door elkaar haalt. Wat hebben in deze brief de twee priesters van het bisdom Mandeville in Jamaica te maken? Wat een vergelijking! Ik vind dat heel oneerlijk en misplaatst van zijn kant, terwijl hij niet eens de gegevens heeft om een oordeel van waarde te vellen over het dossier van deze twee priesters.
7. Nodigt de Zeer Eerwaarde Heer Boily uit om “volgens zijn geweten te antwoorden”? Dat is wat altijd aangeraden is door onze Superieuren en door onze Stichteres. Deze laatste heeft ons er steeds aan herinnerd dat wij vrij zijn, en dat zij ons altijd zou beminnen, zelfs als wij zouden vertrekken; op dit punt kan men haar niets verwijten. Zowel aan de Zonen van Maria als aan de Dochters van Maria en evenzeer aan de Ridders van Maria heeft zij in menige omstandigheid gezegd: “De deur is open om in te treden (in het Werk). De deur is open voor degenen die willen vertrekken.”
8. Wat intrigeert in het laatste deel van de brief is deze rol, die de Zeer Eerwaarde Heer Boily zich aanmatigt en schenkt. Hij stelt zich voor met een missie om priesterroepingen te redden. Deze manier van handelen schijnt mij erg onaangenaam. Door zijn insinuaties probeert hij te misleiden en de medebroeders van hun ware roeping af te doen wijken: de roeping om de Wil van God te doen daar waarheen Hij hen geroepen heeft.

Wat mij betreft, sinds drieëndertig jaar werk ik bij Marie-Paule en dat is wat juist mijn priesterschap gered heeft. Er is geen reden waarom ik alles zou verlaten zoals hij gedaan heeft; integendeel, ik heb de beste redenen om door te gaan met het bevorderen van het Werk van de Gemeenschap van de Vrouwe van alle Volkeren en met het volgen van de Stichteres, op wie ik geheel en al vertrouw.

9. Wat de belofte van trouw betreft, waarover de Zeer Eerwaarde Heer Boily spreekt, als ik een beroep moet doen op de belofte van trouw aan de bisschop, die mij tot priester gewijd heeft, moet ik bekennen dat ik sinds lang “wees” ben (Zijne Excellentie Mgr. Georges Cabana was de bisschop, die mij op 17 juli 1965, bijna veertig jaar geleden, tot priester gewijd heeft).

Pater Denis Laprise